

[Poul Schlüter.]

gennem højere priser og skatter, hvorefter lønmodtagerne står tilbage med en tvivlsom realindkomststigning og arbejdspladserne med et omkostningsniveau, der er steget væsentlig stærkere. Ikke mindst over for de nærmeste års opgaver vil det være af afgørende betydning for beskæftigelse og eksport at få brudt den gamle onde cirkel.

I det foreslåede kontaktorgan bør man ikke begrænse sig til at arbejde blot med de generelle linjer for indkomst- og omkostningsudviklingen. Det må også være på sin plads at drøfte sammenhængen mellem lønudviklingen på den ene side og skatte- og sociallovgivningen på den anden. Alle må se i øjnene, at hvis væksten i produktionen beslægtedes af lønstigninger, kan den samme vækst ikke bruges én gang til til fremskridt i form af forbedringer i den sociale lovgivning. Der er en direkte sammenhæng. Der er også områder, hvor det oplagt vil være fordelagtigst at skabe fremgang i realindkomsterne gennem ændringer i skattelovene eller i de sociale love. Det kan give en bedre social balance, det kan nås ofte uden at belaste virksomhedernes omkostningsniveau og konkurrenceevne.

Man kan godt tænke sig, at der gennem besindige forhandlinger mellem deltagerne i kontaktorganet kan nås frem til en forståelse for, at alle er bedre tjent med at give afkald på en ellers planlagt lønfremgang mod til gengæld at få sikkerhed for, at skatterne nedsættes, eller at de i hvert fald ikke vil stige. Men uden snæver kontakt mellem regering og arbejdsmarked er der næppe håb om, at denne mulighed for alvor kan blive forsøgt.

Lavtlønsproblemet har vi gang på gang konstateret ikke lod sig løse effektivt gennem lavtlønstillæg i arbejdsmarkedets overenskomster. Lavtlønstillæggene inspirerer altid til en lønglidning for de andre grupper med det klassiske resultat, at de samlede indkomststigninger bliver for store, så regering og folketing igen må udfolde opfindsomhed for at begrænse forbrugsmulighederne. En varig og holdbar løsning af lavtlønsproblemet, der jo også gør sig gældende for andre grupper end lønmodtagerne, kan man bidrage til gennem et arbejde i kontaktorganet.

Også spørgsmålet om hurtigere at nå frem

til lige løn for ligeartet arbejde vil man kunne inddrage i kontaktorganets overvejelser.

Kontaktorganet skal naturligvis ikke beskæftige sig med detaljer inden for selve overenskomsterne. Organet skal heller ikke tillægges nogen egentlig kompetence. De forhandlingsresultater, der kan opnås, må forelægges for de kompetente forsamlinger til afgørelse, og arbejdsmarkedets aftalefrihed bliver således ikke berørt. Kontaktorganet skal opfattes som et tilbud til arbejdsmarkedets parter om sammen med regeringen og folketinget at skabe den koordination, som vi på varigt grundlag har brug for.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte forslag til folketingsbeslutning vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Holst.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 20. november d. å. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Holst.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 20. november d. å.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 5) findes i tidenden sp. 497).

Der var ikke stillet ændringsforslag.